

Dijous 31 durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 15,1-10): En aquell temps, se li apropaven [a Jesús] tots els publicans i pecadors, per a escoltar-lo. I els fariseus i els escribes murmuraven, dient: «Aquest acull els pecadors i menja amb ells». Llavors els proposà aquesta paràbola: «Qui de vosaltres que tingui cent ovelles i en perd una, no deixa les noranta-nou al desert i va rere la que s'ha perdut fins que la troba? (...) Us dic: de manera semblant hi haurà més alegria en el cel per un pecador que es converteixi que no per noranta-nou justos que no tinguin necessitat de conversió (...)».

El "pecat original": Oh, culpa sortosa!

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, les paraules del Senyor ens fan llum sobre el misteri del mal. Si Déu és bo, per què permet el mal? Més encara: per què el "pecat original"? Una primera resposta: després d'haver acabat la creació, Déu no es retirà. Heus aquí la imponent obra de la redempció!

Tota la creació fita la nostra filiació divina: fills de Déu! I, per tant, lliures, amb totes les conseqüències: Déu permet que l'home "malmeti" els seus plans. Sí, Déu ha permès que Adam —amb el "pecat dels orígens"— enderroqués el seu projecte, però a condició de crear quelcom nou i millor: Déu respongué lliurant-se encara amb més força en la persona del Crist.

—Déu meu, vull cantar —com a la Vetlla Pasqual— "Oh, culpa sortosa que ens has merescut tan gran Redemptor! El vostre perdó, Senyor, és la major manifestació de la força irrefrenable del vostre amor, i la meva conversió és l'alegria del cel.